Károlyi Csaba

# A szelídség ereje

KÖNYVKRITIKA - KÖVETÉSI TÁVOLSÁG - LXI. évfolyam, 22. szám, 2017. június 2.

*Kemény István: Lúdbőr. Esszék. Magvető Könyvkiadó, Budapest, 2017, 220 oldal, 3299 Ft*

**Az első írás a címlapon lévő fotóról szól, mely 1989. október 23-án készült. Kérdés, mi történt azóta. Erről beszélnek az esszék. Mindig tárgyszerűek és mindig személyesek. Néha két évszám szerepel alattuk. A szerző átírta, pontosította őket. Nemcsak akkor, ha politikáról van szó, hanem akkor is, ha költészetről. Igazából a két dolog nem válik szét: az, aki itt a világot szemléli, egységben lát. A saját életét a korral és a történelemmel együtt, a költészetet a magánéletével és a világgal együtt. Egyetlen trükkje van: azt mondja, amit gondol. Ha tanácstalan, ha kétségei vannak, azt mondja. Ha valamit biztosan tud, akkor azt. Van-e szükség a „magas" irodalomra, és van-e szükség őrá, ezt egyszerre kérdezi. És hogy mindketten, a magas irodalom meg ő – elitizmussal kompenzálják a kétségeiket, közli félszegen. Ám ha valamiben biztos, akkor sem habozik: „egy dolog azért van, amit tényleg biztosan tudok: azt, hogy ki az igazi költő". (161.) A legszebb, hogy ezek után van képe azt is leírni: „Igazi nagy költő szeretnék lenni." (163.) Emelem kalapom. Egyébként ebben a remek esszében, *A költészet megkopasztása* című̈ben van egy lenyűgöző gondolatsor a modernizmus szemszögéből Odüsszeuszról és a szirének énekéről.**